

„Mahjas Weesa“

Literariskais Peelikums.

Nº 10.

Treshdeena, 4. martā.

1898.

Diwkanja.

Antona Tschechowa stahsts.

Latviski tulsjojis Paegju Martinsch.

(Curytnajums.)

Nostahdija diwus galduš blakus un sahka spehlet kahrtis. Vajewskis ari apsehdaš.

„Peektdeena... Peektdeena...“ winsch domaja, smaididams un no kabatas sīmuli iswilddams. — „Peektdeena...“

Winsch gribēja pahrdomat sawu stahwołki, bet baidijas domas. Winam bija bailes eedomatees, ka ahrsts to peekehrīs pee wiltibas, kuru tas few pascham tik ilgi bija slehpis. Kaitru reisi, par sawu nahlotni domajot, winsch nelahwa sawām domam walu. Winsch sehsch wagonā un brauz — ar to bija wina dsihwes jautajums isschķīris un tahlaku tas sawas domas nelaida. Kā neeskaidra uguntina tahu laukā, tā retumis winam galwā eespeedas domas, ka kaut kur, kahdā no Peterburgas schlehrfeelinam, tahu no Nadeschdas Feodorownas un paradu dewejeem, tam wajadsēs druski pamelot; winsch melos tikai weenu weenigu reisi un pehz tam nahts pilniga pahwehrschanas. Zit tas buhs labi: ar maseem meleem tas nospiks leelu pateefību!

Tagad, kad ahrsts atraididams tam rupji usrahdija wina wiltibu, winsch sahka saprast, ka tam buhs jamelo netik ween turpmak, nahlotnē, bet ari schodeen, rihtā, pehz mehnēšča un, warbuht, lihds pat muhšča galam. Pateefī, lai tiktu projam, tam ja peekrahpj Nadeschda Feodorowna, kreditori un preefschnezziba; pehz tam, lai Peterburgā tiktu pee naudas, buhs jamelo mahtei, ka winsch ar Nadeschdu Feodorownu jau isschķihrees; un ja mahte tam wairs nedos peezi ūmti rubtu, tad winsch jau buhs dakteri peekrahpis, jo nespēhs tam naudu drihsā laikā nosuhtit. Pehz tam, kad Nadeschda Feodorowna at-

brauks us Peterburgu, wajadsēs leetot leelas un masas vīstibas, lai no tās tiktū valā; un atkal asaras, garlaikoschanās, nospeedoscha dīshwe, noschehloschanā un nekahdas pahrwehrschanās. Lajewskā gara azim rāhdijās wesels kalns melu. Lai tam us reisi tiktū pahri un nebuhtu pa druskai jamelo, wajadseja usnemtees gauschi leelu lehzeenu, peemehram, wajadseja ne wahrdā neteikušam pēzeltees, panemt zepuri un aīsbraukt bes naudas, bet Lajewskis juta, ka tas bija ne-eespehjami. — „Peekdeena, peekdeena . . .“ winsch domaja. — „Peekdeena . . .“

Wini aprakstija masas sīhmites, tās pahrleeza pušču un eemeta Niko-dema Alekandrowitscha wezajā zilindrī, un kad schahdu sīhmišchu jau deesgan bija sakrahjees, tad Kostja, pastneku ispildibams, staigoja ap galdu un tās isbalīja. Diakons, Kate un Kostja bija dabujuschi jozigas sīhmites un meh-ginoja rakstīt wehl jozigakās, vee tam buhdami wiſai līhgsmi.

„Mums japarunajas,“ Nadeschda Feodorowna laſija us sīhmites. Wina ūsklatījās ar Mariju Konstantinownu un ta ūlahbi paſmaididama pameta ar galwu.

„Par ko lai runā?“ Nadeschda Feodorowna domaja. — „Ja newar wiſu iſtahstīt, tad nām wehris runat.“

Pirms weesds eeshanas ta bija Lajewskim apſehjuſe „ſlipī“ un ſchis neezigais darbs pildija winas ſīdi ar mihleſtību un ſchēblam. Bailes winas ſejā, iſlāidee ūlati, bahlums un neſaprotamā pahrwehrschanās pehdejā laikā, un tas, ka tai bija breenīgs, reebīgs noslehpums, un tas, ka winai drebeja rokas, tam to apſeenot, — wiſs tas winai teiza, ka tee abi ilgi kopā nedīshwos. Wina us ta luhkojās ū ſwehta tehla, ar bailem un noschehloſchanu, un domaja:

„Peedodi, pedodi . . .“ Tai pretī aīs galda ūhdeja Amtſchianows un taisni us tās luhkojās ūvām eegribu pilnajām azim; to uſbudinaja eegribas, wina par ūwi ūaunejās un baidījās, ka pat behdas to nekawēs no nekretnas ūaiflibas un ka wina, ka paſlihdis ūchupā, wairs neſpehja kahrdinaschanā pretī atturetees.

Lai neturpinatu ūchādas paſchas ūauna un Lajewskā apmaiņojumu pilnas dīshwes, wina nolehma dotees projam. Wina to raudadama luhgs, lai valaisch, un ja tas pretoſees, aīsbehgs ūlepeni. Wina tam nestahstīs to, ka ūnotizis. Lai tam paleek par winu ūauka atmina. — „Mihlu, mihi, mihi,“ ta laſija. — Tas bija no Amtſchianowa.

Wina dīshwos kaut kur ūlūfā weentulibā un ūhutis Lajewskim „no ne-paſihstamā“ naudu, ūtrellus, tabaku, un vee ta pahrnahks wezumā, ja tas bihstami ūafslims un buhs jakopi. Kad wezumā winsch dabūs ūnat, aīs ūahdeem eemesleem ta atteiſuſes buht wina ūeema un to ūchahjuſe, winsch pratis ūupuri ūeeneit un winai ūeedoſ.

„Jums ir gaſč ūdeguns.“ Tas, warbuht, no diakona, waj no Kostjas.

Nadeschda Feodorowna eedomajās, ka no Lajewskla atwadidamās, wina to zeefchi apkamps, skuhptis ta roku un no wina atwezinafees, ka ta winu wisu muhschu mihtos, bet wehlak kaut kur weentulā stuhri, sweschdōs laudis dīshvodama, wina domās, ka tai kaut kur ir draugs, mihtch zilwels, kurfch tai dahwās jaukas atmīnas.

„Ja juhs man schodeen nenoolemfat satikschanos, tad es wisu Lajewskom issstahstischu un sarihkoschu publisku skandalu.“ Ta Kirilins räfftija. Nadeschda Feodorowna usräfftija us papira lapinas: „Tas ir negodigil!“

Kirilins sehdeja eesahnus pee galda, kahjas sakrustojis un berseja ar plaukstu few gihmi. Winam laikam sahpeja galwa. Tas laiski islaſiſa ſihmiti, tifko schahwas walldidams un retumis aif peeklahjibas ſmaididams. Nadeschdas Feodorownas atbildi islaſiſis, tas teiza:

„Kungi, luhsu usklausees! Nesen atpakat muhsu pilſehtā notila romans. Kahda jauna dama dibinaja satikſmi ar ofizeeri...“

Nadeschdai Feodorownai pahrgahja aufstums pär kauleem. Wina ahtri usräfftija: „Ja, ja“ un pahrſweeda ſihmiti pär galdu Kirilinam.

„Ja—a,“ tas turpinaja. — „Ofizeers dewās us aulu. Schi dama bija lahda zita lihgawa. Aulā to labi ſapehra...“

„Tas ir jauki!“ Marija Konstantinowna ſazija.

„Schodeen paſlehpchos un rihtā pat aifzelofchu,“ Nadeschda Feodorowna domaja, jūsdama, ka pebz ſhim aufstajdm bailem to atkal ſagrahba warens farstums...“

XIII.

Lajewskis dabuja diwas ſihmites; winsch atlozijs weenu un laſija: „Ne aifzeto, mans mihtais.“

„Kas to wareja räftit?“ winsch domaja. „Sinams, Samoilenko ne... Un diałons ari ne, tadeht ka tas nesin par manu aifzelofchanu. Waj warbūht fon Korens?“

Zoologs, us galda noleezees, ſihmeja piramidi. Lajewskim likas, ka kad tas ſmaiditu.

„Laikam Samoilenko wisu isplahpajis...“ Lajewskis domaja.

Us otras ſihmites bija räftits ar to paſchu rokreftur: „Kas gan festveen aifzelos?“

„Wulkiga ſobgaliba,“ Lajewskis domaja. „Peektdeena, peektdeena...“

Winam eespeedās kaut kas rihkē. Winsch ſagroſija apkafli un eeklepojās, bet kēpus weetā tam paſpruka ſmeekli.

„Hahaha!“ winsch ſmehjās. — „Hahaha! Preefch kam tā?“ tas domaja.

„Hahaha!“

Wirsch tureja ar rokam few muti zeeti, bet smeeleli tam plosijas pa kruhtim un kallu, un pat muti nebija eespehjams aisturet.

„Bit tas tomehr mukligi!“ wirsch domaja, aif smeeleem lihgodamees. „Waj es teescham esmu palizis ahrprahtigs?“

Smeekli peenehma wiisaugstako pakahpeenu un lihdinajas funa reeschana. Lajewskis gribaja no galda peezeltees, bet kahjas tam nellauhja un laba roka dihwaini, pret pascha gribu, lehkaja pa galdu, papirischus krampigi fatverdama un faburssidama. Tas redseja isbrihnejuschos slateenus, Samoilenko baiku pilno, noopeetno seju un zoologa slateenu, kursh bija aufstas sobgalibas un nizinaschanas pilns, un faprata, ka tam bija usbrukuse histerija.

„Kahda mukiba, kahds kauns,“ wirsch domaja, jusdams filtas asaras par waigeem tekot . . . „Ak, kahds kauns! Man nekad ta nam bijis! . . .“

Te jau to fanehma sem rokam un atleeza winam galwu atpaka, aiswa projam; te tam azu preeskha pamirdseja glahje un nostinkschkeja pee soobeem un uhdens tam tezeja par kruhtim; te tas atradas masu istabinu, ar diwam gultam, kuras bija pahrklahtas fneega balteem palageem. Wirsch eekrita weenu gulta un sahka raudat.

„Nekas, nekas . . .“ Samoilenko fazija. „Tas kahdreis atgadas . . . Tas kahdreis atgadas . . .“

Aif bailem drebedama un kaut ko breefmigu paredsedama, Nadeschda Feodorowna stahweja pee gultas un waizaja:

„Kas tem ir? Ko? Deewa deht, runa . . .“

„Waj tik winam Kirilins naw ko rakstijis?“ wina domaja.

„Nekas . . .“ Lajewskis fazija, smeekleem un raudadams. „Eji projam, mihi!“

Wina feja neisrahdiya ne eenaida, ne reebuma. „Laikam tas neka nesin!“ Nadeschda Feodorowna drusku apmeerinajas un eegahja weefu istabu.

„Neusbudinajatees, mihi!“ Marija Konstantinowna fazija. „Waj juhs domajeet, ka es juhs palaidishu bes wakarinam? Gekoschat un tad ejat Deewa wahrdi . . .“

„Man ir behdas . . .“ Nadeschda Feodorowna tschuksteja un lai nepakristu, fanehma ar abam rokam krehsla atsmeltni.

„Winam ir krihse!“ son Korens jautri fazija, weefu istabu ee-eedams, bet Nadeschdu Feodorownu eeraudsijis, fajuka un isgahja.

Kad gihbonis beidsas, Lajewskis sehdeja fweschha gulta un domaja: „Tihri kauns, ka meitenei raudat! Warbuht es esmu nizinams un apfmejambs. Es doschos projam pa dibena durwim . . . Bet kas tad par labu schai histerijai peedot noopeetnu nosihmi . . . Wajadsetu to nemt pa jokam.“

Wirsch paflatijsas spoguli, drusku pasehdeja un isgahja weefu istabu.

„Klau!“ tas fazija smaididams; winam bija leels kauns un tas juta ka ziteem ari wina klahbtuhntu bija kauns. „Ta kahdreis atgadas,“ wirsch fazija apfehsdamees. „Es sehdeju un peepeschi fajutu sahndas breefmigas

fahpes . . . nepazeeschamas fahpes un mani nerwi neistureja, un . . . un ta nu isnahza schahds mussigs joks. Muhsu nerwu laikmetâ newar neka darit . . ."

Wakarinâs tas dsehra wiñnu, retumis runaja un glaudija eljodams few fahnus, it ka rahdidams, ka juht fahpes. Un neweens, isnemot Nadeschdu Feodorownu, tam netizeja — un winsch to redseja.

Pulstien desmitds wiñi isgahja pa bulvaru pastaigatees; Nadeschda Feodorowna, baididamâs, ka Kirilins ar to nesahl farunatees, wiñu laiku turejâs pee Marijas Konstantinovnas un behrneem. Ta bija aif bailem un behdam valikse nespelhiga un drudscha tuwošchanos fazusdama, nogura un tikklo spehja pawilt kahjas, bet tomehr negahja us mahju, buhdama pahrleezinata, ka tai felos Kirilins, waj Umtschianows, waj ari abi kopâ. Kirilins gahja eepakalis ar Nikodemu Aleksandrovitschu un pusbalsi dseedaja:

„Es nelauschu ar fewi rotatarees! Nelauschu!”

No bulvara wini nogreesâs pee pawiljona un pa krastu eedami ilgi luhtojas, ka juhra wiñutoja. Jon Korens sahla isskaidrot, tapehz ta mirdsot un wiñutojot.

XIV.

„Man ir laiks eet usspehlet wintu . . . Us manis gaida,” Lajewskis fazijs. „Sweiki, fungi!”

Wini atwadijâs un aifgahja. Kirilins ari atwadijâs, fazidams, ka tee warot kahdu gabalu kopâ eet un gahja wineem lihdsi.

„Kas buhs, buhs . . .” Nadeschda Feodorowna domaja. „Lai noteek . . .”

Winai islikas, ka wiñas kaunas atmînas to naw atstahjuschas un tai solo tumjsâ lihdsi un tik pat fmagi elpo, ka wina pate, ka muscha, kas tintë eelrituse un nosmehrë Lajewskam melnas rokas. Ja Kirilins, ta domaja, doris faut ko mussigu, tad tur nebuhs wainigs winsch, bet wina. Jo bija laiki, kad neweens ar to ta nesfarunajâs, ka Kirilins, un wina pate scho laiku bija ka deegu poħrrahwuse un few nolaupijuse us muhschigeem laikeem, — kas gan tur bija wainigs? Savu eegribu apreibinata, ta usfmaidijsa nepasibstamam zilwekam tilai tapehz, ka tas bija tik staltu angumu, diwâs reisës winsch tai apnila un ta to ar reebumu atmetsa, un waj tapehz wina tagad domaja, ka tam wairs naw teessbas ar winu darit, ka tik tihk?

„Nu, miħla, man no tewis ja-atwadas,” Lajewskis apstahjees fazijs. — „Tewi pawadis Teja Michailitschs.”

Winsch atwadijâs no Kirilina un ahri aifgahja pa bulvaru us Scheplowa mahju, kuras logds mirdseja ugunis un drihs wareja dsirdet, ka tas pee wahrtineem peeklauweja.

„Juhs man atbildejat: ja, ja . . .” Kirilins eesahla. „Es esmu gataws jums pakalpot.”

Nadeschdai Feodorownai eesahka sirds stipri pukstet. Wina nela neatbildeja.

„Juhsu ahtro pahrwehrschanos istureschanas sinā es sahkumā usluhloju par kokecheschanu...“ Kiritins turpinaja. „Tagad redsu, ka te... dauds smalkati eemesli. Jums weenahrschi gribejās ar mani parotaataees, ka ar peliti. Un es esmu gataws jums pakalpot...“

„Man ir behdas...“ Nadeschda fazija un sahka raudat, nogreesdamās, lai tas nemanitu winas ofaru.

„Man ari ir behdas, bet ko lai dara?“

Kiritins brihdi kluseja un tad lehni fazija:

„Es atkahrtoju, kundse, ka, ja juhs man satikschanos leegsat, tad schodeen pat wiseem darischi finamu, ka juhs esat mana mišlaka. Mumis abeem ar Lajewski us to ir weenadas teesbas.“

„Aitaischat mani schodeen,“ Nadeschda Feodorowna fazija un wairs žawas bals Nepasina, tik schehli ta skaneja.

„Es esmu peespeests juhs pahrmahzit... Peedodat echo rupjibu! Ja, par noschehloschanu es esmu peespeests juhs sodit. Es peeprafu diwas satikschanas: schodeen un rihtā. Parihtu juhs esat fwabada un warat eet, kur jums tiht. Schodeen un rihtā.“

(Turpmak wehl.)

Jelsojums Kanaana semē.

No tautskolotaja A. Abreneefcha.

(Turpinajums)

XIV.

Krusta zelīch.

Swehtdeen, 2. juliā. — Liturgiju es schodeen no klausijos apakshiemē Deewmahtes aismigschanas basnizā. Liturgiju notureja Slahwu waloda. Oseedajām mehs, palomniki (swehtzelotaji). Pehz liturgijas es usgahju Elijas kalnā pa zelu, kas eet gar Kreewu Marijas-Magdalenas basnizu, un ilgi flatijos us Nahwes juhru un Jordana eeleju. Us Kreewu podvorju atpakał ejot es gahju pa „Krusta zelu“. Tā winu fauz tamdeht, ka pa to reisi gahjis Ježus Kristus, nesdams fawu krustu no soda nama us Golgata kalnu pehz Pilatus spreediuma pafludinajschanas.

Labu gabalinu no Sw. Stefana jeb Getsemanes wahrteem pār eelu eti welve, kura, ka domā, saweenojuse Pilatus namu ar tam eepretim stahwoschi ehku. Tā teika stahsta, tad schi welve esot ta pate, no kuras Jerusalēm pahrwaldneeli pafludinajuschi fawu spreediumus un pawehles un us kuras ar Pilatus išwedis Deewischkigo Beeteju ar ehrlischku kroni galvā un asinim aptraipitu, un taudim us Winu rahvidamās teizis: „Sche ir tas zilwels.“ Šei welwes pa kreisu roku eedobums, kura, pehz teikas wahrdeem, esot stahweju

Deemahre un gaidijuſe uſ Pilatus ſpreedumia. Turpat pa labu roku feenā Latinu uſrakſis: „Via Dolorosa“ (Sahpju jeb Krusta zetſch) un „Ecce homo“ (Rediſi, ſchis ir tas zilweks). Sotu 110 no welwes eela paleezaſ uſ labu roku, uſ deenwideem. Schai lihkumā pee feenaſ kahda pahrifta marmora ko-loonna. Te eſot ta weeta, kur Peftitajs ſem krusta ſmaguma pirmo reiſi pakritis. Uſ ſchejeeni iſnahk ari no Pilatus nama maſa eelina. Kā ſtahſta, tad Deew-mahre, ſtahwedama augſchā mineitā eedobumā un redſedama ſawa Dehla no-teefachanu, gribejuſe luhtg Pilatu, lai Winu apſchehlo, bet rupjee kareiwiji wiņas nepeelaiduſchi; tad gribedama wehl reiſi, pehdejo reiſi noſkatitees ſawā Dehla, pa ſcho eelina wina nahtufe Tam pretim. Otrā eelas lihkuma feenā redſama krusta ſihme; te eſot ta weeta, kur Peftitajs otru reiſi pakritis. Te, kā ſtahſta, Kirenijas Simons, kaſ no lauku darbeem nahtis uſ mahjam, fa-nehmis no nogurufchā Peftitaja Winam uſlikto ſmagu krufu. Te Winu rau-dadamas ſatikuſchās ari Galileejeſchu ſewas un te Winſch uſ tam teižis: „Neraudat par mani, bet raudat par ſewi un ſaweem behrneem.“ Tahtaki ejot pa kreisu roku rahda namu, kaſ peederejis Juhtdu jaunawai Veronikai, kura, redſedama wiņas namam garam ejoschu nogurufcho un aſinim aptraipito Zeeteju, noſlauzijuſe Wina gihmi ar dweli. Pehz kahda noſtahtsta uſ ſcha dwela brihnifchigā kahrtā paliziſ redſams Peftitaja waigs ar ehrifchku kroni galvā... Schi brihnifchigā kahrtā zehluſes ſwehbtidle paſihtama ſem no-faukuma: „Ne zilweku rokam darita ſwehbtidle“ (Непукотворенный образъ). Winu pate Veronira pahrnejuſe uſ Romu, tur tad ta tagad wehl teek glabata Sw. Krusta baſnizā. Otrā eelas puſe rahda tā fauktā „muhschiga Schihda“ (Ahaswera) namu. Kā teika ſtahſta, tad ſchis Schihds zeetſirdigi noraidiſis noguruſcho Peftitaju no ſawa nama durwim, teiſdamis: „Ej noſt!“ Par to tad winſch no Deewa tiziſ noſodits uſ muhschigu ſiroſchanu pa paſauli. Tahtaki naht „Soda wahrti“, pa kureem, kā katoli ſtahſta, Peftitajs tiziſ iſ-weiſts no pilſehtas uſ Golgatu. Kahdā naminā tur redſama ſenlaiku ko-loonna, pihlars, pee kura bijis peefiſts Pilatus ſpreedums. No ſchejeenes taiſni tahtaki eet nam eespehjams, jo wiſur apkahrt ir apbuhwets, tamideht bija jamet lih-kums. Netahkti no Ta Kunga kapa baſnizas rahda weetu, kur Peftitajs pa-kritis trescho reiſi... Tur tad beiſas „Krusta zetſch“, kaſ wiſs atrodas katolu rokās.

Pehz tam es nogahju uſ Kreewu baſnizu, kaſ ſtahwo uſ ſenlaiku drupam un naw wehl eeswehtita. Wina atrodas „Krusta zeta“-galā, netahkti no Ta Kunga kapa baſnizas. Te apſlatiju atraktos ſenatnes wahrtus un augstu ballonu, uſ kura no wahrtēem wed trepes. Gela brugeta leelām akmenu plihtim, wahrtu ſleegfnis ſtipri nodilis, wiņa jo ſtaidri faredſamas atleekas no eedobumeem preeſch te bijuſcho wahrtu aiffſchaujameem (bultam). Pee wahrtēem peefleenaſ ſenatnes ſeenu drupas. Arkeologi domā, ka ſchee wahrti ſenatne weduſchi ahrā no pilſehtas, un drupas, kaſ pee wineem atrodas, eſot ſenlaiku pilſehtas feenaſ. Tamideht beſ ſchaubam war domat, ka iħſti pa

ſcheem wahrteem, kā wiſtuwaki pee Golgata ſtahwoſcheem, muhſu Peſtitajs gahjis uſ zeefchanam. Bet tam teika, kura norahda Pilatus un teefas namu weetas un ari tagadejo „krusta zelu”, ſneedsas tikai lihds krusta laru laifeem. Bet ſenakais, IV. gadu ſimitena noſtahts nosaka itin pareiſi, ka te atraktais balkons, kuru tagad eenem baſnizas altars, ir tas pats ewangelijs minetais, uſ kura Pilatus iſweda Jesu Kriftu un par Winiu iſteiza ſawu ſpreedumu. Scha noſtahta pateeſibū ar ſaweem pehtijumeem apſtiprina ari kahds Kreewu ſwehtzelotajs (palomniks) Daniels, kursch apmelleja Palestīnu 1107. g. un Pilatus nama meetu noteiza tur, kur tagad noteek drupu atrakſchana no Kreeweem. Tā tad wiſ ſtagadejais latoleem peederigais krusta zelsch ir tikai krustneſchu iſdomajums... Bet lai nu buhtu, kā buhdams, tomehr katram Kriftitam zilwelam nebuhs leeki noſtaigat pa ſcho zelu un padotees ſcho leelo un ſwehto noſitumu pahrdomaſchanai...

„Te folis iſkatrs ir pilns Wina zeefchanu un nenoseedſigu aſmu;

Bet kur ir tās možibas weetas — to neprāfi gan it neweenam tu...

Tik kluſzeedams atſchir ſwehtu ewangeliju un laſſi —

Un wiñā tad pagahtni pahrlidams Kriftum ej pakaſ un raudi.”

XV.

Zianas kalnu.

3. julijā. — Kriftiga draudſe daudſejadi flawē Zianas kalnu, fauldamo to par baſnizas mahti, Deewa dſihwokli, par weetu, kur tika dots Deewa likums u. t. t. Leela bija Zianas kalna flawa wezā deribā, bet jaunās deribas flawa winu ir pahrfpehjuſe: te atrodaſ ta iſtaba, kura Jesus Kriftus ſaweem mahzelteem masgaja lahjas un eestahdija ſwehto wakarīnu; te, kā jaunās deribas ſtahtsas laſams, pehz ſawas uſmoschanās no mironneem Kriftus parahdiſees apuſtuleem aif aifflehtām durwim; te peezdeſmitā deenā pehz Kriftus uſmoschanās no mironneem apuſtuli ſanehma ſwehtu garu, te bija pirmā apuſtulu ſapulze, kura wiñi Judasa Iskariota weetā par 12. apuſtuli iſredjeja preezas mahzitaju Mateju; te apuſtulis Zahnis natureja pirmo liturgiju preefſch Deewmaheſe; te apuſtula Zahna namā nodſihwoja Deewmahte lihds ſawam muhſcha waſkaram.

Zianas kalnā, kur ziſtahrt bija jo roſīga dſihwiba, tagad atrodaſ tikai wezīgas muhra mahjinās, mohamedanu apdſihwotas, un wiſur uſ wina walba nahwes kluſums. Tagadejā Jeruſaleme neapnem wiſ wairs wiſu Zianas kalnu, bet tikai wina ſeemelu datu, jo fultana Suleimana laikā zeltās viſehtas ſeinas ſchir wiñi diwās dalās: ſeemelu un deenwidu.

Wiſpirms mehs apſlatijām to iſtabu, kura, pehz lahdas teikas wahrdeem, ſtahwot tās iſtabas weetā, kura Jesus Kriftus ar ſaweem mahzelteem natureja ſwehtu wakarīnu. Turkeem mehs devām bafchischi (bſeramnaudu) un tam-

deht wixi muhs eelaida namā. Istaba isskatas pehz leelas sahles, fascheni 7 gara un fascheni 4 plata, un ta zaur garu welvi schirkta diwās datās: seenelu un masalo — swēhta wakarina islabu, un deenwidu, leelako, kurā bijuschi apustuli, kad us wineem nonahzis Swehais gars. Seemetu datā seenā ir eedobums, gara galda weidā, kusch noder par altari, kad daschās swēhtku deenā te teek natureta liturgija. Waj ta istaba, kurā Jesus Kristus ar saweem mahzelkeem baudija fw. wakarini, te pateesti buhs bijuse, waj ne, par to naw nekahdu pamatigu sinu.

No austumeem pee Zianas istabas pee-eet otra, augstaki stahwofcha istaba, us kure wed trepes. Schai istabā aif margam stahw leels, satu apsegu aplahts sarkofags. Juhdi un mohamedani tiz, ka schis sarlofags esot karala Dawida kaps. Bet pehz mahzitu wihru pehtijumeem, kuri apmeklejuschi Jerusalemi, Dawida kaps atrodotees nemis te, bet gan kambari apaksch semes, las naw pee-ejams netik ween kristiteem, bet ari ne preeksch wiseem mohamedaneem. A. S. Norowam bijis eespehjams kambari apmeklet un winsch stahsta, ka Dawida kapu Turkī loti zeenot: us scha kapa wixi lasot Arabeeschu walobā pahrtulkotas Dawida dseefmas.

No Zianas istabas mehs gahjām us apustula Zahna nama drupam, kur pehz Pestitaja gribas Deewmahte nodsihwoja lihds sawam muhscha wakaram. Senatnē te esot bijuse basniza, Zahna deewwahrdu mahzitaja wahrdā, zelta tai weetā, kur, ka stahsta, schis apustulis naturejis pirmo liturgiju preeksch Deewmahtes.

Pehz tam nogahjām us Armenu feeweeshu klosteri. Ka domā, tad schai weetā esot stahwejis augstā preestera Annasa nams, us kureeni wispirms tila atwests Pestitajis us fodu no Gethemanes dahrja. Weetejā teika stahsta, ka kad Jesu Kristu atveduschi pee augstā preestera, pehdejais esot jau gulejis, un kamehr tas peezehlees, kareiwji peesehjuschi Jesu Kristu pee eljas kola. Pagalmā, eepretim altarim, aug loti wezs, jau daudsōs stumburōs fadalijees eljas koks, kas, pehz teikas wahdeem, esot atwase no augschā mineta. Winsch aptaiffs muhra sehtu.

Tahlaki mehs nonahzām Armenu wihreeschu klosteri, kuru tureeneeschi iauz par „Gaila klosteri“. Ka teika stahsta, tad schai weetā esot bijis augstā preestera Kaiwasa nams, kur augstais preesteris Annafs us teisu nosuhiti jaistito Jesu Kristu. Basnizā ar leelu marmora krustu ir apsihmeta ta weeta, kur Kristus stahwejis teefas preekschā. Tāpat ari apsihmeta ta weeta, us kuras Kaiwass dusmās saplofjis sawas dreheis. Basnizas deenwidu fahnu altars teek turets par to weetu, kur Jesus Kristus, jau no angsteem preestereem un rakstu mahzitajeem noteesats, pawadija naktis beigas. Klostera pagalmā rahda ari to weetu, kur apustuls Peteris schdejis un pee uguns fildijees, un kad winu vasina preestera kalpone, tad trihs reises aiseedsis sawu Mahzitaju.

No schejenes mehs nonahzām us Sireeschu klosteri, kur esot bijis preezas mahzitaja Markusa nams. Schai namā apustuli sapulzejuschees us

Luhgschanu; uſ ſcheeeni atmahzis apuſtuls Peteris, kad to engelis iſpeſtijis iſ zeetuma. Apuſtijam ari to alu, kurā apuſtuls Peteris pebz Kriſtus aifleegſchanas „iſgahja laukā un raudaja”. Wina atrodas Zianas kalna auſtrumu puſē.

Zianas kalnu apuſtijuſchi mehs atgreesamees atpaſat uſ Kreewu podvorju.

(Turpmak weh!.)

Is eenahzeju dſihwes pilſehtās.

Pa wiſu Kreeviju iſplatas it ka ſirdi vſeedinoſcha balsama fmarscha, it ka meerinataja engela mihta baſſs... Mehs runajam no zilweku miheleſtibas parahdiſchanaſ, no gahdibas par ſaweeim truhkumā un raiſes kriuſcheem tuwakeem. Jau pehnruuden mehs aifrahdijam, ka peemehrs ſche dots no augſta trona pakahpeneem, ka Winas Keiſarifla Majestate, muhsu Semesmahte Pate ſtahjuſes par darba namu gaſhdataju, par darba un petnas weetu eerihkoſchanas weizinataju tahdeem, kuri labprah tribetu un ſpehiu ſtrahdat un ſaweeiem gaſhat pahrtiku, bet to newar tadeht ween, ka — darba teem neweens nedod, ka wiſas weetas pilnas. Pehrn mehs pañneehšam kahda Kreewu gaſidsneeka wehſtuli, kurā tas aifrahdiya, ka leelu leelsa dala pilſehtineku, ſewiſchki Ridsneeku, top tik tadeht ween par faundareem, ka wineem gribas — eht un pelnit nekur newar. — Ari dauds zitu laikraſtu peegreejuſchi pehdejā laikā ſchim jautajumam leelu mehribu. — Un ne tit par darbu ween, ari par zitu ſemako ſchitru, ſewiſchki darba lauſchu, liktena uſlaboſchanu, ſewiſchki iſglihtibaſ weizi načhanu gaſhda wiſur. Un ſche ari pamudinajums naht no Wisaugſtakas puſes. (Zien. laſitaji atzereſees laikraſtu iſſludinatās Wina Keiſariflaſ Majestates peefi- mes par tautſkuļu weizinaſchanu daschās gubernāſ!) Un ſchim peemeheram ſeko ari muhsu augſtakē garidsneeki. Tā peemeheram nupat miruſchais Maſkaſas metropolis nowehleja kahdi 525,000 rbt. labdaribas eestahdes eerihkoſchanai un Krontiſtates paſiſtamais protojerejs Joans ſeedo gandrihs wai katu deenu ſimteem rublu labdarigeem mehrkeem, ſewiſchki truhku ma- zeetejeem par labu. Nupat ari Armenu baſnizas augſtakais garidsneeks katolikoſs Mkrtsiſh I. (ar gandrihs pawesta waru un teſſbam) turejis, ſa „Now. Br.” ſino, petrolejas ruhpneezibas eestahſchu zentrā Vaku galda runu tur ſapulzeto petrolejas leelruhpneeku preekſchā. — Wina wahrdi atſtahja uſ klahetofcheem leelu eefpaidu un bagatee naftas ruhpneeki apſolijsas gaſhat par ſawu ſtrahdneeku liktena uſlaboſchanu.

Augſtais Deewa wahrdā kalps tehlojis mums pilſehtas fabriku ſtrahdneeku likteni ne wiſai ſpiļgtās krahſās. — Un tomehr laužineeki doda bareem uſ pilſehtam, ſewiſchki uſ Rigu! Kadeht gan? Rigas Wahzu laiſ-

ralsts „Rig Mundschan“ saka, jcho leetu garā eewadrafsiā pahrrunajot, ka laudis dsenot us pilsehtu pa leelakai datai ta faultais „Nachahmungstrieb“ (zenschanas pakaldarit). Ta peemehram, kad par Rigu esot runa, zif dauds- kahrt lauzineeks tad nedfsirdot n o st a h st a m brihnuma leetas par wiras augshanu un plaukschanu! Un kad tas ari pats us Rigu athrauzot, tad tam pilsehtas tuwumā atnahkusham esot ari pascham ja-atsihst, ka pilsehta augot gan leeliski: kur wehl pehrn bija waj nu faknu dahrsi (pee Aleksandra mahr- teem) waj ari kaili fmilchu kalni (pee Pawila basnizas), tur tagad fabuhweta gandrihs jau atsemischka pilsehtas data.

Praktisks un gudrais lauzineeks nu domajot it pareisi: kur tik dauds buhwē, tur tak wajaga buht dauds darba, tur wajag nahlt naudai laudis, tur, ar wahrdi fakt, wajadseu ir man kam atlisk... Un kad nu wehl at- gadotees dsirdet kahda agraka „herbas un gandrihs utu noehsta wihereta“ nostahstu, ka tas us Rigu aistizis eekuhlees naudā un warot tagad dsihwot sali, tad — muhsu lauzineela firdi apnemchanas us Rigu dotees gatava, un kad naht Jurgi, tad „wataj“! — bes ka labi pahrdomatu, bes ka pahrleezinatos, waj augschā mineteem leelibu nostahsteem ari kahds pamats un kad ari weenam, otram leelibneekam frogā un schenki nauda redsama, tad tas wehl naw peerah- dijums, ka winam labi eet! War buht, ka seewa un behrnini fmok mahjā bei maišes garošinas, gaididami, kamehr wihrs „zahlungas“ (naudas ismalka- schanas) wakarā pahrnesis mahjā ispelnilo algu, bet tas — „dser un leelas, tup un turas“...

Augschā minetais laikrals nu nemas apslatit, kahda Rigā (un zitās leelās ruhpreezibas pilsehtas) eenahzeju — lauzineku dsihwes gaita. Pee- nemsim, wirsch teiz, ka us pilsehtu doddas kalps ar seewu un dascheem ne- peeauguscheem behrneem. Peenemsim ari wislabako gadijumu, proti to, ka kalpam pascham sawa gowtina, pahris aitu, zuhka un parastas fainmezzibas leetas, ka ari — 300 rbt. skaidrā naudā. Schi kalpa gimene pelnija lihdi ūhim pa gadu naudā kahdi 120—150 rublu, tadehk ka seewa valihdseja wiham pelnit, kur ween tik spehja. Augschā minetee eetaupijumi zehlās no tam, ka schis laulats pahris eekrahja pehdejds 10 gadōs katru gadu 25—30 rublu. Un pee tam wineem bija b r i h w s dsihwollis, b r i h w a s faknu dobes, b r i h w i kartupeli, b r i h w a lopu bariba u. t. t. — Kats finas, ka schahds kalpa mantas stahwoklis nebuhs wis par dauds augstu peenemits, jo kad kalpu familijā pusauguschi behrni, kuri spehji paschi maiši pelnit, tad tahda gimene, lai gan reti, buhs warbuht wehl bagatala, nekā augschā minetā.

Ta tad Jurgds muhsu kalpa zilnoks krawajas us mezo Rigu. „Leeli zeti, masi zeti, wisi us Rigu aistezeja“! — Sawus baroklis tee nolauvuschi preeksch Seemas svehtkeem, ka tas jau parafts, un nu teem atlizis ne dauds speka, putraimu, miltu, fahltinas un warbuht ari sirau, pupu un daschu zitu ehdamu leetu, kuras seewa ruhpigi eepala, teikdama: „Gan jau Rigā noderēs.“

Tur jau wiſs par naudu jaþehrkl. — Tā ka pawaſari nam eeteizamis nemt daudſ ſwaigas galas lihdſi, tad ſawu apali uſbaroto „puſtſchuhži“ un ari aitinas muhsu jaunee Ridsineeki lihdſi nenem, bet paþrodod turpat. Tikai par govtiku tee zer Riga dabut labaku zenu un nem wiñu lihdſi. Tā ka nu kalpa zilwekam paſcham ſawa ſirga un ratu naw, tad tas nem ſirgus no fainneela un ſakrauj ſawu mantu ore. — Wiſa paþrkravaschanas iſmalka apmehram tiſdaudſ, zik wiſch dabuja par paþrdoto mantibu, t. i. par ſiwenu, aitam un ziteem pilſehtā newajadsigeem ſihkumeem. — Pilſehtā nonahkuſcheem pirmās ruhpes ir par gows paþrofchanu, jo wiñas uſturs malka ſche katu deenu, ta faktot, ſtaidru naudu. Bet meefneeli nedod wiſ par ſcho lopinu tiſdaudſ, zik kalpiſch un wiña ſeewa bija zerejuſchi — ta ir pirmā iſjauktā zeriba. Tee noschelio, ka weduſchi gowi lihdſi. Otras ruhpes ir dſi hwołka a traſchana, ka ſas Riga naw nemas til weegli, ſewiſchi teem, kam naw daudſ pee rokas. Un kad ari beidsot dſi hwołki atron, tad tas til dahrgs, ka jaſuhkſias ween. — Un kad ari pirmā mehnefcha nomas nauda laimigi eepreelfch ſamalkata, tad ſcho jautajumu newar wehl nebuht uſſlatit par nobeigtu: jaunā Ridsineeka dſihwes beedre reds un juht, ka pee wiñu pilſehtas fainneezibas wehl daudſ ſas wajadſigs, no ka uſ laukeem neka neſinaji. Daschas lauku leetas ſche atkal nemas nenoder. Bes tam ari wiſt mana, ka wiñu lauzineeku apgehrbs par daudſ atſchikras no kaimini apgehrba fliftuma un „prastuma“ ſinā: pate jau newar pilſehtā baſam kahjam ſtaigat un behrnini ari kreklindz ween uſ eelas ſmilitis rufchinatees, ka to uſ laukeem darija! Tā tad ari ſche iſdewums pakat iſdewumam. — Ehdeena ſinā ta pate dſeesma. Jau ſen mahteip apnihk gandrihs katu ſtundu dſirdet behrnu naudeſchanu: „Mamming dohd mums peening“! (peepaturejām ſche „Rig. Rundſchau“ rakſtu weidu). Bet ko lai mahte doð, kad peens malka ſche 8—10 kap. ſtopā, kamehr uſ laukeem to dewa paſchu gows, ta faktot, zik uſeet! Lai gan tai ſirds ſahp, bet maſajeem ta neſpehj dot til daudſ peena, zik tee bija paraduſchi dſert uſ ſemem, jo tad tai iſeetu uſ veena ween newiſ 3, bet pat 5—6 rubli mehnest. Un tamlihdſigi eet ar wiſu zitu baribu. Wiſ ſche jaþehrkl par dahrgu naudu; beidsamā ſaknite. —

Un nu nahk trefchā un galwendā leeta — darba un peknas dabantchana. Nepeenemſim jau behdigo gadijumu, ka wihrs iſſtaigajas zaurām deenam, ka Brihwneeku Jahnis romanā „Fauna paſfaule“, un iſſtahwas welti pee weeneem un otreem fabrikas wahrteem. Peenemſim, ka tam laimejas un tas dabun darbu un turflaht wehl tahdu darbu, kur tas pelna rubli par deenu, kaſ lauzineekam iſſlauſas buht it branga ſuma. Kad peenemiam tahlaſ, ka wihrs ir weſels un ſlimibas deht neweenas deenas nenokawē, tad pa gabu tam iſnahks 300 rubli, atrehkinot wiſas ſwehtdeenas un ſwehtku deenas. Un no ſcheem 300 rubleem nu wiſeem jaþahrteek, tapehz ka ſeewa gan reti kad ſpehs pate ſchahdu, tahdu darbu ſtrahdat, jo kaſ lai paleek pee behrneem, kaſ lai taifa ehdeenu? —

Waj tas nu labati, saka „Rig. Rundschau“, strahdat sche pee tik gruhta un neweseliga darba, kas weselbu ahtri sagrausch un spēkhus drihs aprii, tik tadeht ween, lai dabutu diwreis til dauds, zik abi ar seewou nopol-nija us laukeem skaidrā naudā, bet kur wineem bija til dauds pahrtikas un ustura „par welti“?! — Naw dontajams, ka maina buhtu apskau-schoma! —

No leela eespaida us wiſu muhsu jauno pilſehtneeku dſihwes gaitu ir ari tas apſtahlis, ka pilſehtā war zilwelks tilt ahtri kahrdinaſchanā, nahkt us nezela, no kura naw wairs glahbina. Tad kriht postā wiſa wina ſimene. Lai eewehejrojam tilk to, ka us laukeem krogðs pa leelakai dalaī werſtim tahku, bet te — ſchenkis pee ſchenka; tur ſatika krogðs wiſus wezus paſihſtamus, goda zilwelkus, ar kureem wareja patehrſet un pajokot, tur — pehz „Rig. Rundſchau“ wahrdeem, plahpaſchana kroßnā ſahfās pee glahſes „beirifſcha“ ar klehtſkrihwera jauno garo ſahbaku apbrihnofchanu un — tad ta augstu pažehlās, tad aiftika lihds zeeniga tehwa „jaktij“, kur tika noſtahſtitit dſineju pediſhwojumi, piſeeri dedſiba un medneeku iſmeižiba, — bet ſche, pilſehtā, nemaf newari ſinat, tad un ar ko tu, zilwelks, ſateezees. Leelu leela dala no tu-reenes „faules brahleem“ mahk til wilinoſchi noſtahſtitit par lehtu pēnas dſihſchanu un ſobojas par ziteem, kuri ſtrahdā un puļas par moſu naudu zaurām deenam un pat naktim.

Dabujuschi ſinat, ka muhsu augſchā minetam jaunam jaunam Ridsineekam wehl kahds grafs kabatā, „faules brahli“ neleekas meerā ar ſameem padomeem, ka ar tilk leelu naudu jau war eefahkt weenu, otru labu un ſimalku „ſchepti“. Un tā ka muhsu kālpinsch ir uſmanigs, tad „faules brahleem“ un ziteem glau-neem gudrineekeem pahreet ſawðs mehginaſumðs, naudu no wina iſwilt, ne weens wakars, ne weena ſwehtdeena ween, pee kam wiſu tehriku, ſinams, ja-famakſa wiſam, jo glaunee „ſklapermani“ tak puheļjas jauna Ridsineeka labā, gahdadami wiſam labu un eeneſigu „ſchepti“, kur wiſch waretu buht pats ſeo lungi. — Bet iſlatrs nojehgs, ka pilſehtā, kur til dauds leelkapitaliſtu, ar 200—300 rubleem newar neka eefahkt, konkurenze wiſur par dauds leela, un jo kahds bagataks, jo weeglaſi tam nospeest ſawu nabadiſigako kon-kurentu.

Uſ laukeem turpretim 200—300 rubleem jau dauds zitadaks ſwars: tur ar wineem war ko eefahkt, tur war i ſemes gabalu nomat, i pat us dſimtu pirk, jo pa leelakai dalaī prafa eemakſat til 10 prozentus no pirkſchanas ſumas.

Lai nu gan muhsu laikds ſemes eeguhſchana naw wairs til eekahro-jama ū agrak, tad tomehr to newares neweens leegt, ka ar 300 rubleem us laukeem dauds ahtraki eephehjams dibinat pat ſta h w i g u d ſ i h w i neka pilſehtā! — Kas us laukeem dſimis un audſis, tas jutifees tur teefcham dauds omuligaks, neka pilſehtā un kaut wiſch tur buhtu pat tapis par — ſchenkeri, waj ſaknu bodinas laimigu ihpaschneeku.

„Rig. Rundschau“ wehlak norahda, ka Latweeschi zenschotees tadehk ween us pilsehtam, lai taptu tur par kungeem, nahktu augstaku par favu lauzineeku lahrtu. Ta tas nu gan nebuhs. Til mutki wini naw. Bet — kad jau siws melle kur tai dsiilaku, kad lasa lahpj ehst gribedama pat us kalna wirsoini, zeredama tur atraft salu, treknu sahliti, tad ari zilweks zenschas un melle kur ween til tam labaki.

Laikrakstu usdewums nu ir newis pahrmest un norahdt, bet pamahzit un aifrahdit us to, ka sinamās weetās un sinamās apstahklos n a w z e r i b a s atraft labaku un weegla ku dsihw i.

Kahdā zitā numurā „Rig. Rundschau“ aifrahda, k a h d e j a d i waretu lauzineekus — kalpus faistit pee semes dsihwes. Ihsu referatu par to zeen. lafttaji atron „Mahjas Weesa“ schi numura Baltijas notikumds.

Beidsot peeleekam wehl klahf sekochos pantinus, kur zilweks, kas lauku dsihw i astahjīs, nosuhdsas un noschehlo, ka to darijis. Domajams, ka wiss tas attures zik daschu labu no tamlihdīgas neprahtibas.

Es darba atraft nespēhju,
Lai gan to loti melleju.

Kurp tikai greechos, preti ūlan:

„Gau peenents, newajaga man!“

Ko tagad lai es eesahku,
No ka lai schodeen pahrteku, —

Jo nauda, manta arīsan,
Kas, schurp atnahkot, bija man,

Iz istehreta; tas waijs naw, —
Pat pulkstenš eekihlats man jau.

Bads, raises usbrult manim sahk,
Weens pakal otram wirsu nahk,

Un tas wiss notika tadehk —

Kaut gan man tagad loti schehl! —

Ka semes dsihw i astahju
Un schurp us Rigu atnahzu,

Kur lai gan dauds kas preti mirds,
Tad tomehr laudim zeeta ūrds, —

Kas nejuht to, ko otris zeesch,
Kad bads un raises winu ūreesch,

Kur darbu atraft, weetā tilk
Naw weegli. To waj'g wehrā lilt! . . .

(J. R. Plaude.)

Adolfs Allunana jaunakā luga „Labi zilweki“

wehl naw ne drukā išnākuſe, bet jau atkal, kā parasti, eeradees glihts pahritis, kas mehginajis winu noreeit. „Latv. Avīse“ un tās lihgavainis un domu beedrs „Balt. Wehstn.“ atfinuschi kā ihstenee leetas prateji, ka luga garkaiziga, nerweikli farastta u. t. t. Naw jau nekas jauns, ka „Balt. W.“ mehds runat pateiſībai taiſni pretim un tik pat pasihstama leeta, kā tas katru literarisku raschojumu nopol, ja tas nahzis no „Mahjas Weesa“ lihdīstrahdneetu puſes. Tas bija ſawā laikā japeedsiħwo Adolfsam Blaumanim, to tagad iſbaudis Adolfs Allunans, — ar wahrdu ſakot, tas naw nekas jauns un iſhahda „Balt. Wehstn.“ iſtureſchanas ari neweenu, kas ſcho wezo taisnibas drangu pasihst, nepahrsteigs. Bet par to jabrihnas gan, kā minetais laikraſts eefkata ſawus laſitajus par uſ tik ſema attihſtibas ſtahwokla atrodoſchamees lautineem, kā teem war eefkahſtit neekus, kahdus ween wehlas, kā jau zilwekeem, kas paſchi nejeħds ſpreest. Un ka „Balt. Wehstn.“ teefcham tahdās domās par ſaweeim laſitajeem, to wiſch atkal gaſchi peerahdijis zaur ſawu nonizi-najoschu kritiku par Allunana lugu. Vai tikai apluſkojam, kā zittauteeſchi ipreſch par ſcho muhſu teatra tehwa jaunako ſazerejumu un tuhlin redſefim, kahds weentulis winu ſtarpa paleek „Balt. Wehstn.“ ar ſawu aif ſtaudiſtas ſoſabrižeto kritiku. Jau „Rigaer Tageblatt“ (Nr. 29), kuras ſpreedumam it gaſchi nomanams, no kahdas puſes tas nahzis, jaleezina, kā lugai laba ten-denze un kā ta uſ ſtatuwem eemantos labpatiſchanu (ſich bewähren wird). Un kreewu avīſe „Рижск. Вѣстн.“ (Nr. 26) raksta: „... Israhdija Adolfs Allunana jauno original-lugu „Labi zilweki“, kura autors bes ſchehlaſtibas jadod nekreetneem zilwekeem... Publikas bija dauds un ta atfahja israhdi, azim redſot, koti apmeerinata.“ — Wehl atfinigaki iſſakas „Mit a u ſch e Zei t u n g“ (Nr. 3), ſpreedama ſtarp zitu ſchā: „... Rakſturi it miſt labi ſiņmeti, dramatiſkais notikums ir ar gaſchi redſamu iſweizibu zauri iſweſts un lugas tehnika usbuſhwe wiſai iſdewiſes, — ta tad „Labi zilweki“ peefkai-tami pee wiſu labakeem raschojumeem Latweeschu malodā, kas wiſur eeman-toſ peekrifſchanu... Un ir jau ari preeks, uſ ſtatuwes rihiotees, kad pat wiſu neezigakā loma tik pateižiga, kā ſchinī lugā...“ Zahlač Wahzu lapa „Dūn a - Z e i t u n g“ (Nr. 28) wiſupirms aprakſta ſajuhſmibu, kahdu ſazeh-lufe Allunana jaunās lugas iſrahde Riga. „Muhſu Latweeschu lihdīſpilſonu leelakai datai,“ ſaka „D.-Ztg.,“ „bijā pirmā februara deena ihstena ſwehku deena, jo tad Wahzu Amatneku beedribā bija iſrahde, kura galwenakās lomas tehloja Latweeschu ſtatuwes ſlaweni pasihſtamais tehvoſ Adolfs Allunana īgs un wiña meita Marija Allunana jkdſe. Bet it ahrkahrteji ſchi ſwehku ſajuhſmiba wehl tika paželta zaur apſtahlli, ka Riga pirmo reiſi iſrahdija lugu, kuras ſazeraetajs bija pats Adolfs Allunana īgs. Ari mehs dewamees teatrī ar ſinlahribu, kura bija iſſkaidrojama zaur Allunana kga labo ſlawu, ko tas banda kā alteers un zaur walodam, kas bija iſpaustas par jauno lugu, kā

ari zaur filto dalibū, ko nemam, titlihs muhsu Latweeschū rautibas lihs-pilsoni zaur kahdu kreetnu darbu (frische Lebensthāt) greesch usmanibu us feni." Un us paschu lugu pahrejot „Düna Ztng“ spreech: „Nosaukums „Labi zil-weki“ ir wifai apsihmigs, jo lugā diwas galwenakās personas teesham „labi zil-weki“, bet wifai ziti tahdi, kas gan gribetu spihdet pasaules preefschā kā labi zil-weki, bet galu galā tomehr israhdas par nekreetneem, ja, pat par blehdigeem radijurieem. Iis scheem nu nosaukums „Labi zil-weki“ sihmejas ironiskā sinā... Autors nosauz sawu raschojumu par „fadsihwes ainu“, tadeht, ka winsh rahda patefti dsihwes ainas un, kas wehl jo peewilzigati, tahdas, kas naw tahtu mellejamas, kas mums naw sweschas, bet stahw zeeschā fakarā ar Latweeschū tautas dsihwi un rihzibū. Schi luga grib raksturot il-deenischfigus, muhsu azu preefschā atrodošhus notikumus, wina grib, lai at-fihstam launumu, kas pee mums atrodas un neprāsa vis, waj kas juhtas aissfahrti, waj ne... Ar ihseem wahrdeem, luga, kurā netruhkfst ne dīti aissgrahbjoschu, nedī wifai jautri skatu, tika no milsigā daudsumā (Rigā) sa-nahkuscas publikas ar leelisku peektishanu apsweikta..."

Tā raksta „Düna-Zeitung“. Ka „Mahjas Weefis“ sawā 6. numurā spreedis tik pat atsinigi par „Labeem zilwekeem“, tas zeen. lafitajeem sinams un ari tagad ar preeku atkahrtojam, ka „Labos zilwekus“ eeslatam par Adolfa Allunana wiškreetnako lugu.

Un „Baltijas Wehstnefis“?

Nu, kad israhda „smalkos“ raschojumus „Turaidas Rosi“, „Staburaga meitinu“ jeb tamlihsfigas muklibas, tad muhsu wezais taisnibas draugs fagrabbi sawu pasihstamo reklamas basuni un uspuhsh few un schahdeem, tahdeem fribenteem flau, turas deht tikai reti kahds fchos laimigos ap-skaudis, jo katram jau sinams, ka un ko „Baltijas Wehstnefis“ flāvē. Beram, ka zeen. lafitaji tagad fapratis, zil dibinats un leetischks bijis weža „wehstnecha“ spreedums par Adolfa Allunana „Labeem zilwekeem“. Un ar to lai peeteek.

Maigam leetutinam lihsstof.

No Pluhdoņa.

Maigam leetutinam lihsstot

Rose usseed kipla, skaista:

Tā ar' firdi mihlestiba

Seed, kad afaram to laista.

Ихпачнеels un išbewejš: Ernstis Plates.

Aibildīgē redaktori: Dr. phil. Arnolds Plates. Dr. philos. P. Sālīts.

Дозволено цензурою. — Рига, 2 марта 1898 г.